

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206148
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718206148.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanej Ľ. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. R. XXX/XX, XXX XX E., štátna občianka SR, o zaplatenie 440,18 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 440,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 440,18 € od 17.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 19.11.2018 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 16.11.2018, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 440,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 17.11.2018 do zaplatenia, ako i trovy konania.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že žalovaná dňa 30.12.2010 uzavrela s právnym predchodcom žalobcu, v tom čase podnikajúceho pod obchodným menom Volksbank Slovensko, a.s., neskôr ako Sberbank Slovensko, a.s. (zlúčený so žalobcom od 01.08.2017) Zmluvu o bežnom účte a dňa 12.07.2012 Dodatok k zmluve o bežnom účte, ktorý sa riadi Všeobecnými obchodnými podmienkami a Sadzovníkom poplatkov. Žalobca poukázal na článok 6 ods. 5 tohto dodatku pojednávajúci o neoddeliteľných súčasťach tejto zmluvy, keď žalovaná potvrdila, že tieto dokumenty zobrala na vedomie a s nimi súhlasí. Na základe predmetnej zmluvy žalobca zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytol jej služby súvisiace s jeho vedením (najmä zúčtovanie hotovostných a bezhotovostných úhrad a inkás, elektronické bankovníctvo, vydanie a vedenie debetnej platobnej karty) s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaná nevyužila. V zmysle článku 1 predmetného dodatku žalobca viedol pre žalovanú účet za odplatu. Poplatky súvisiace s používaním bežného účtu klienta boli upravené v článku 5 odsekoch 1 a 2 dodatku. Žalovaná bola povinná na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod.. Žalovaná istina 440,18 € predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonávanými na účte žalovanej. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Následne žalobca v žalobe uviedol rozpis všetkých transakcií na účte žalovanej počas celej doby trvania zmluvy, s tým, že uviedol jednotlivé typy transakcií, celkový počet tej ktorej transakcie a ich celkovú výšku, keď všetky kreditné položky sú vo výške 100.734,77 € a všetky debetné položky sú spolu vo výške 101.174,95 €, t.j. rozdiel predstavuje debetný zostatok v sume 440,18 €. Po právnej stránke žalobca žalobu zdôvodnil odkazom na ustanovenie § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako i bod 3.4.1. VOP. Žalobca tiež

uviedol, že s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch, keď poukázal konkrétne na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z., s tým, že žalovaná ako spotrebiteľ bola o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročenia informovaná jednak tým, že VOP ako i výšky úrokových sadzieb žalobca zverejnil v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, a tiež všetky relevantné dokumenty sú dostupné na každej pobočke banky, čo je zákonnou povinnosťou banky v zmysle § 37 ods. 1 zákona o bankách, a tiež bola žalovaná o svojom prekročení na účte informovaná výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia. Tiež žalobca poukázal na znenie bodu 3.4.2. VOP. Na záver žalobca uviedol, že výška poplatkov bola upravená v Sadzobníku poplatkov, s tým, že nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené vo VOP, a to najmä v bode 4.6.1. VOP a v bode 10.2.5. VOP.

2. Na návrh vydal súd dňa 18.01.2019 platobný rozkaz sp.zn.10Csp/71/2018-90, ktorý však musel v zmysle § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uznesením sp.zn.10Csp/71/2018-106 zo dňa 22.05.2019 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

3. Podľa § 116 ods. 1 C.s.p., ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

Podľa § 116 ods. 2 C.s.p., ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Podľa § 116 ods. 3 C.s.p., ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

4. Súd postupoval podľa § 116 C.s.p., keďže žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu na adresu jej trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR, nakoľko z tejto adresy sa súdna zásielka vrátila neprevzatá z dôvodu, že adresát je neznámy, preto sa súd pokúsil zistiť miesto skutočného pobytu žalovanej. Lustráciou v registri ZVJS bolo zistené, že žalovaná nie je vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody. Lustráciou v registri Sociálnej poisťovne nebol zistený žiaden aktuálny zamestnávateľ žalovanej, prostredníctvom ktorého by jej súd mohol doručovať súdne zásielky. Súd z údajov uvedených v registri Sociálnej poisťovne, resp. zo zmluvných dokumentov predložených žalobcom zistil ďalšie adresy žalovanej, avšak z oboch týchto adries sa súdne zásielky vrátili neprevzaté z dôvodu, že adresát je tam neznámy. Zo správy OO PZ Detva súd zistil, že vykonali šetrenie na adrese trvalého pobytu žalovanej, avšak ani napriek viacnásobným pokusom ju tam nezastihli a susedia nevedeli k jej osobe podať bližšie informácie o tom, kde by sa mohla zdržiavať.

Keďže konkrétne miesto pobytu žalovanej sa súdu nepodarilo zistiť, súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, s tým, že žaloba spolu s prílohami sa dňom 14.08.2019 považuje za doručенú žalovanej.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 07.10.2019, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu, pričom žalobca mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas a svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním doručенým tunajšiemu súdu dňa 09.09.2019, a to z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a tiež z dôvodu hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania. Zároveň uviedli, že súhlasia, aby súd rozhodol bez ich účasti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v súlade s § 111 ods. 3 C.s.p.. Súd postupoval podľa § 180 C.s.p. a vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložil žalobca v priebehu konania a to: Dodatok k zmluve o bežnom účte zo dňa 12.07.2012 z č.l.4-6, Všeobecné obchodné podmienky Volksbank Slovensko, a.s. z č.l.7-12, Sadzobník poplatkov Volksbank Slovensko platný od 15.12.2010 z č.l.13-27, výpisy z účtu z č.l.28-77, pričom zistil tento skutkový stav.

Z Dodatku k zmluve o bežnom účte, č.účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, o programe služieb Active zo dňa 12.07.2012 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi firmou VOLKSBANK Slovensko, a.s., IČO: 17321123 ako bankou a žalovanou ako klientom, pričom predmetom tejto dohody bolo dojednanie

podmienok uvedených v tomto dodatku, na základe ktorých bola banka povinná na bežnom účte klienta poskytovať platobné služby ako program služieb Active, s tým, že v článku 1 bod 2 sú špecifikované platobné služby a platobné operácie (transakcie), ktoré sú zahrnuté v cene programu služieb Active. V článku 2 bod 8 je uvedené, že v dôsledku zúčtovania úrokov a poplatkov alebo v dôsledku nezaplatenia rozdielu pri znížení úverového rámca môže na bežnom účte dôjsť k prekročeniu. Klient je povinný okrem zaplatenia úroku zo sumy prekročenia vyrovnať sumu prekročenia bez zbytočného odkladu najneskôr však v lehote 30 kalendárnych dní. Ak klient túto povinnosť nesplní, môže banka a) úročiť sumu prekročenia aj úrokom z omeškania, b) od dodatku odstúpiť a/alebo pristúpiť k právnomu vymáhaniu úverovej pohľadávky s príslušenstvom a pohľadávky z prekročenia s jej príslušenstvom a/alebo postúpiť tieto pohľadávky s príslušenstvami tretej osoby, a to v ľubovoľnom poradí alebo aj v kombinácii. V článku 5. Poplatky v bode 1 je uvedené, že poplatok za poskytnutie programu služieb je stanovený v aktuálne platnom sadzobníku poplatkov. V bode 2 je uvedené, že všetky ostatné platobné služby a uskutočnenie platobných operácií nad rámec dohodnutý v tomto dodatku sa klient zaväzuje platiť samostatne, podľa zmluvy, tohto dodatku a sadzobníka poplatkov. V článku 6. Záverečné ustanovenia v bode 5 je okrem iného uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravuje tento dodatok, sa riadia zmluvou. Obchodnými podmienkami 1 a 2 a VOP v uvedenom poradí záväznosti, s tým, že klient zároveň vyhlásil a svojim podpisom na tomto dodatku potvrdil, že sa s obsahom Obchodných podmienok, VOP a Sadzobníka poplatkov riadne oboznámil. Zo Všeobecných obchodných podmienok VOLKSBANK Slovensko, a.s. v znení účinnom od 01.12.2009 súd okrem iného zistil, že v článku 3.4. Nepovolený debetný zostatok je v bode 3.4.1. uvedené, že v prípade prečerpania prostriedkov na bežnom účte do nepovoleného debetného zostatku (ďalej len „nepovolený debet“) je tento úročený sankčným úrokom z nepovoleného debetu v aktuálne platnej výške (ďalej len „sankčný úrok“), a to odo dňa, kedy došlo k nepovolenému debetu. Banka zverejňuje zmenu výšky sankčného úroku písomne jeho vyvesením vo svojich obchodných priestoroch. V bode 3.4.2. je uvedené, že banka je oprávnená svoje pohľadávky voči klientovi zúčtovať na ľarchu jeho účtu, a to aj v prípade, ak na účte nie je dostatok finančných prostriedkov a zúčtovaním na ľarchu účtu sa účet dostane do nepovoleného debetu alebo v prípade, ak sa účet už v nepovolenom debete nachádza a zvýši sa tým rozsah nepovoleného debetu. V bode 3.4.3. je uvedené, že nepovolený debet vrátane sankčného úroku je klient povinný vyrovnať bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 30 dní od jeho vzniku, inak je banka oprávnená postupovať podľa bodu 3.3.5. Odstúpením od zmluvy zo strany banky a zrušením bežného účtu nezaniká klientovi povinnosť vyrovnať vzniknutý nepovolený debet spolu so sankčnými úrokmi. Sankčným úrokom sa rozumie úrok z omeškania. V článku 4.6. Poplatky v bode 4.6.1. je uvedené, že banka je za vykonávanie platobných operácií oprávnená zúčtovať na ľarchu účtu klienta poplatky v zmysle platného sadzobníka. V článku 10.2. Úroky a poplatky v bode 10.2.5. je uvedené, že klient je povinný platiť banke poplatky v súlade so sadzobníkom, ktorý je verejne prístupný v jej obchodných priestoroch. Poplatky sa účtujú mesačne alebo v inom dohodnutom termíne a banka je oprávnená za týmto účelom použiť finančné prostriedky na účte klienta. Banka je oprávnená meniť výšku poplatkov v sadzobníku. Zmenu sadzobníka s jej účinnosťou oznamuje banka zverejnením vo svojich obchodných priestoroch.

Zo Sadzobníka poplatkov VOLKSBANK Slovensko platný od 15.12.2010 súd okrem iného zistil, že v časti A bod 1. Programy služieb pre fyzické osoby - občanov je uvedený program služieb Active, kde sú uvedené jednotlivé položky, ktoré sú v ňom zahrnuté, s tým, že je tu uvedená suma 3,49 € mesačne.

Z výpisov z účtu č.XXXXXXXXXX súd zistil, že bol vystavovaný VOLKSBANK Slovensko, a.s., pobočka Lučenec pre žalovanú, a to od 31.03.2011 do 31.01.2018, s tým, že v každom výpise z účtu je uvedený zostatok účtu za predchádzajúci kalendárny mesiac, následne je uvedená suma, ktorá bola v prospech tohto účtu zaúčtovaná, ako aj suma, ktorá bola zaúčtovaná na ľarchu tohto účtu a tiež je uvedená suma aktuálneho nového zostatku, s tým, že ďalej sú špecifikované jednotlivé uskutočnené transakcie na tomto účte v danom kalendárnom mesiaci s uvedením dátumu tej ktorej transakcie, popisu transakcie, ako i sumy. Z posledného výpisu z účtu ku dňu 31.01.2018 bol zistený aktuálny stav účtu - 440,18 €.

Z výpisu z Obchodného registra na firmu Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951 je súdu známa skutočnosť, že spoločnosť je právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia firmy Sberbank Slovensko, a.s., a to od 01.08.2017. Zároveň je súdu z výpisu z Obchodného registra vedeného na internete známa skutočnosť, že obchodné meno firmy Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17321123 bolo od 01.11.2007 do 14.02.2013 VOLKSBANK Slovensko, a.s..

7. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 712 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná oznámiť majiteľovi účtu údaje o prijatých a vykonaných platbách v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 712 ods. 2 Obchodného zákonníka, majiteľ účtu je oprávnený požadovať, aby mu banka preukázala vykonanie platieb.

Podľa § 713 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná pripísať v prospech bežného účtu jeho majiteľa peňažné prostriedky ku dňu, kedy banka získala právo s nimi nakladať, a od tohto dňa patria majiteľovi účtu úroky z týchto prostriedkov.

Podľa § 713 ods. 2 Obchodného zákonníka, peňažné prostriedky použité majiteľom účtu podľa § 709 účtuje banka na ľarchu účtu dňom, keď tieto peňažné prostriedky vyplatila alebo platby uskutočnila, a za tento deň nepatria majiteľovi účtu úroky z čerpaných peňažných prostriedkov.

Podľa § 714 ods. 1 Obchodného zákonníka, zo zostatku účtu platí banka úrok. Úroky sú splatné, ak nie je v zmluve určené niečo iné, koncom každého kalendárneho štvrťroka a pripisujú sa v prospech bežného účtu.

Podľa § 714 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak nie je výška úroku dojednaná v zmluve, je banka povinná platiť úroky ustanovené zákonom alebo na základe zákona, inak úroky obvyklé pre účty vedené za podobných podmienok.

Podľa § 715 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvu môžu majiteľ účtu kedykoľvek s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať.

Podľa § 715 ods. 2 Obchodného zákonníka, banka môže zmluvu písomne vypovedať s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa výpoveď doručila majiteľovi účtu.

Podľa § 715 ods. 3 Obchodného zákonníka, zostatok bežného účtu banka vyplatí majiteľovi účtu alebo podľa jeho príkazu prevedie na iný účet v banke alebo po odpočítaní nákladov s tým spojených na účet v inej banke.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.12.2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6,7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

Podľa § 2 písm. a), b) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu

svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobcom resp. jeho právnym predchodcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o bežnom účte, ku ktorej bol dňa 12.07.2012 uzavretý dodatok medzi zmluvnými stranami, v zmysle ktorého sa právny predchodca žalobcu zaviazal v prospech žalovanej ako klienta poskytovať platobné služby - program služieb Active, v cene ktorého boli zahrnuté tam presne špecifikované platobné služby a platobné operácie (transakcie). Zmluva o bežnom účte sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“, t.j. na tento právny vzťah bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Nakoľko však v rámci tohto zmluvného vzťahu došlo aj k naplneniu vyššie citovaného ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka v tom zmysle, že banka vykonávala príkazy na platby, aj keď nemala na to potrebné peňažné prostriedky na účte, preto sa práva a povinnosti zmluvných strán pri uskutočnení týchto platieb mali spravovať tiež príslušnými ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúce zmluvu o úvere. Avšak vzhľadom na postavenie žalovanej v danom vzťahu, ktorá vystupovala ako spotrebiteľ a tiež postavenie právneho predchodcu žalobcu ako dodávateľa, súd aplikoval na tento zmluvný vzťah aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd vychádzajúc z tvrdení žalobcu, ako i z dôkazov ním predložených, keď nemal nijakým spôsobom preukázané, že by tieto skutočnosti žalovaná počas trvania zmluvného vzťahu so žalobcom resp. následne rozporovala (výška resp. množstvo jednotlivých tak debetných, ako i kreditných transakcií vykonaných na jej účte) považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 440,18 € za nesporný, keďže z jednotlivých výpisov z účtu žalovanej bolo zistené, že v zmysle dojednanej zmluvy o bežnom účte právny predchodca žalobcu prijímal na tento bežný účet peňažné vklady resp. platby uskutočnené v prospech žalovanej ako majiteľa účtu a zároveň z peňažných prostriedkov na tomto účte vyplácal požadované sumy resp. uskutočňoval platby určeným osobám. Za poskytovanie týchto služieb bola v zmysle zmluvných dojednaní žalovaná povinná platiť poplatky za vedenie účtu resp. poplatok za dojednaný program služieb, a v prípade, že jednotlivé transakcie presiahli rámec tohto programu služieb, aj ďalšie poplatky s tým spojené. Zároveň v prípade, že na účte bol kladný zostatok, bol právny

predchodca žalobcu ako banka povinný platiť z tohto zostatku na účte úrok a naopak v prípade, ak bol na tomto účte evidovaný debetný zostatok, mal byť tento úročený sankčným úrokom v aktuálne platnej výške, s tým, že v zmysle vyššie citovaných zmluvných dojednaní, konkrétne uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach, sa týmto sankčným úrokom rozumel úrok z omeškania. Súd teda prisúdil žalobcovi žalovanú sumu 440,18 €, keďže podľa výpisu z účtu žalovanej ku dňu 31.01.2018 bol na tomto účte evidovaný debetný zostatok v sume 440,18 €, ktorý bola žalovaná povinná žalobcovi resp. jeho právnenému predchodcovi uhradiť.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, súd tento priznal od 17.11.2018 do zaplatenia, čo zodpovedá dátumu, od ktorého si uplatnil úrok z omeškania aj žalobca, pričom sa jedná o deň nasledujúci po dni spisania predmetnej žaloby, keď podľa názoru súdu najneskôr od tohto dňa patrí žalobcovi aj úrok z omeškania, keďže omeškanie žalovanej s úhradou jej dlhu stále trvá. Pokiaľ ide o výšku úroku, súd tento tiež priznal vo výške ako bol žalobcom uplatnený, pričom sa jednalo o zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, keď základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %.

9. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.